

V

A

N

rođena je 1994. godine u Chicagu, SAD.

E

Godine 2007. se preselila u Mostar, BiH.

S

Počela je pisati poeziju s 13 godina, najprije na engleskom, a kasnije i na bosanskom jeziku.

S

A

Njena glavna inspiracija su djela Eve Lipske, a njene pjesme su objavljene na portalu Anna Lit za ženske pisce.

Od 2015. godine, posvećuje se DJ-ingu darkwave i synth-electro muzike.

D

Također, od 2020. godine Vanessa radi kao učiteljica engleskog jezika u

E

Helen Doron školi u Sarajevu.

N

J

O

NESTALA DJEVOJKA

tegle stoje, kupe prašinu
na zadnjim policama, iza svih vrećica

ruševine, trule i usahle
pune zaboravljenih stanovnika i jeke

sahara, pijesak
umovi u komi

duhovi što nemaju kamo,
već se vrte po zemlji,
bez cilja, bez puta

sve robne kuće nakon zatvaranja
ni daha u radijusu
samo loši alarmni sustav

kitovi u okeanu,
neprihvaćeni jatu
šalju frekvencije
koje nigdje dopirale nisu

kameno groblje
bez cvijeta
bez duše
samo zemljom osušenih suza

osušene tikve,
kao ornamenti u krčmama
mušice u stanu bez pauka
bez izlaza

sjedište u tramvaju, za jednu osobu

stalko,
toliko čisto
možeš proći kroz njega

dah na zimu
nestane
nije tu
kao ni ja

prazna,
nevidljiva
želim biti,
ali nisam

DUHOVI

čujem te oko sebe
blago te slušam

na rumenom krovu
pratiš me u snu, u mori

koža mi sipi
kao med kroz tvoj oblik

šapat je uvijek isti
dopire do mojih bokova

u najmirnijem snu
osjećam te blizu

u plimi svojih grudi
samo si usneni duh

miluješ me svojim rumenilom
no kad se trznem

bljujem samo sivo
lokvice uronjenih praznovjerja,

ne postojiš u odjecima
mog malenog prostora

po koji put
sanjarim tvoje korake
ispod mojih noktiju

po koji put
ti milujem rupe u dlanovima
budim se hvatajući gusti zrak

vrati mi se iz mrtvih
u paralizi sna
vrati se u ljudsku formu

da ne ostavljam upaljen televizor
koji me ljulja u maštoviti san